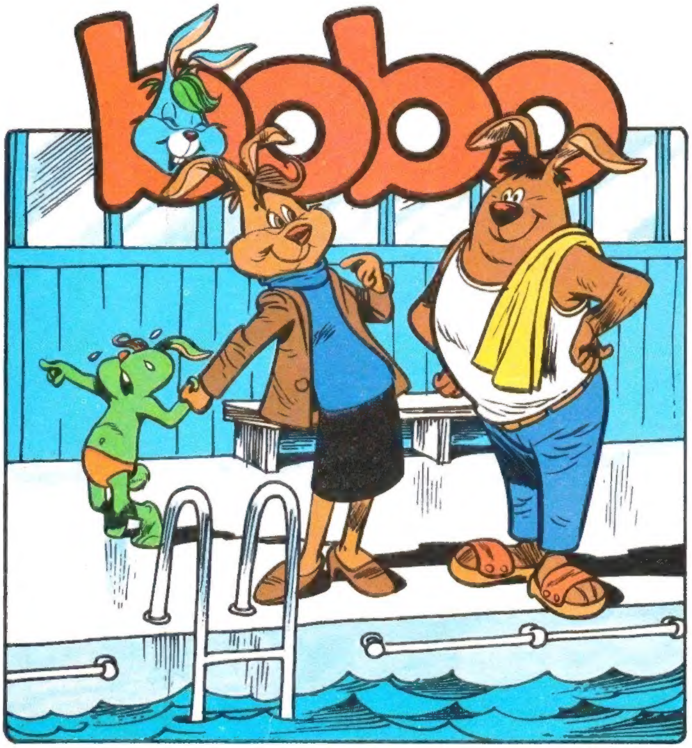
bobo

Nr. 22
losse nummers f 1,30
België 21 F.

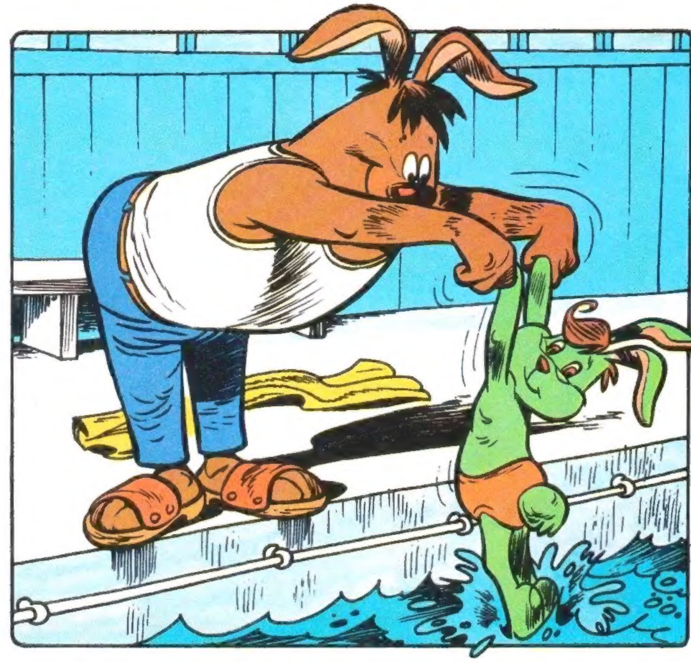
leuk en leerzaam

Kleutertje Knutsel
Poppenkast-
poppen
2

„Boemsi moet leren zwemmen," heeft papa gezegd. „Ze is een beetje bang voor water. Dat moet ze afleren. En ze is al eens in een sloot gevallen. Dat is gevaarlijk als je niet kunt zwemmen!"

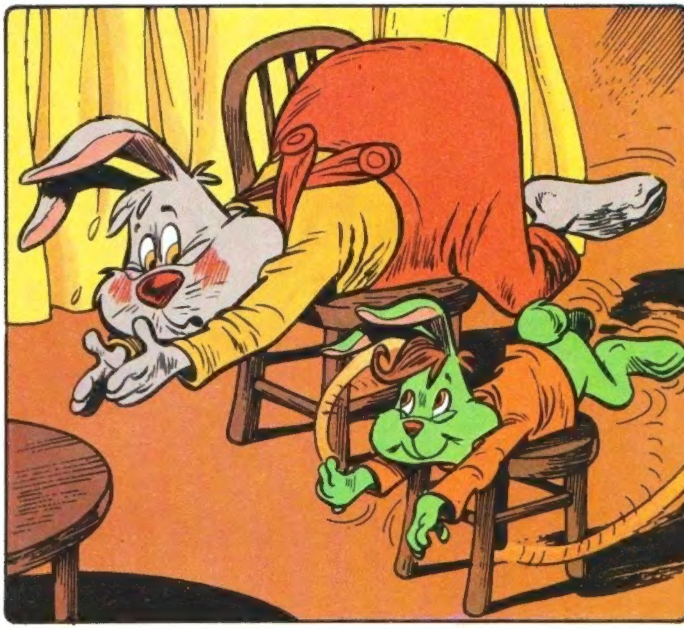
Maar Boemsi durft niet! „Water is juist erg lekker," zegt de badmeester. „Voel maar." Hij laat Boemsi met haar voetjes het water voelen. „Als je kunt zwemmen, wil je elke dag wel naar het zwembad."

Na een poosje durft Boemsi warempel al aan de hengel in het water. De badmeester heeft haar uitgelegd, wat ze met haar handjes en voetjes moet doen. „Voor, spreid, sluit!" roept hij van de kant. Maar…

Als Boemsi haar armen goed doet, vergeet ze haar benen! „Ik leer het nooit!" denkt ze. „Volgende maand duik je van de hoge plank!" roept mama. „Het gaat goed!" Maar voorlopig houdt Boemsi nét haar kopje boven water.

Boemsi leert zwemmen

„Ik zal je wel helpen!" zegt oom Slokop 's avonds. „Maar er is hier geen water!" roept Boemsi. „Pak maar eens een stoel," zegt oom Slokop. En ja hoor, op een stoel kun je het ook leren! Voor, spreid, sluit!

„Kunt ú eigenlijk zwemmen?" vraagt Bobo. En dan zegt oom Slokop verlegen: „Nou... eigenlijk...".

„Haha!" lacht Bobo. „Oom Slokop durft zélf niet! U moet óók mee naar het zwembad om het te leren!"

En ja hoor. Oom Slokop gaat mee. Maar hij durft niet goed in het water... Boemsi denkt dat ze aan de hengel zwemt. Maar de badmeester heeft hem losgemaakt! „Jij zwemt los!" roept Bobo naar haar. En daar schrikt Boemsi zo van, dat ze tóch kopje onder gaat!

Maar ze komt meteen weer boven. Ze is niet bang meer. Boemsi kan zwemmen. Over een paar weken krijgt ze haar diploma!

Jip en Janneke

Muziek op zolder

verteld door Annie M. G. Schmidt

getekend door Fiep Westendorp

Er is een feest. Een feest bij Tineke. Tineke woont in de buurt. En ze geeft een partijtje.

Jip en Janneke gaan erheen. En ze krijgen een taartje. En limonade. En dan mogen ze prijsjes knippen.

Kijk, zegt Tineke. Daar is een touw. En daar zitten pakjes aan. En hier heb je een schaar. Je mag een pakje eraf knippen.

Dat is heerlijk.

Jip zoekt het grootste pakje uit.

En Janneke zoekt een klein pakje uit.

En dan gaan ze gauw in een hoekje zitten om te zien wat erin zit.

In Jips z'n pak zit een trommel. Met twee stokjes.

In Jannekes pakje zit een mondharmonika.

Nu willen Jip en Janneke naar huis. Want ze willen alleen nog maar trommelen en spelen op de mondharmonika. En niets anders.

Jips moeder zegt: O lieve help Jip. Je mag niet trommelen in de kamer. Ik word er gek van. Ga maar op de zolder.

En mag ik spelen op de mondharmonika? vraagt Janneke.

Ook niet. Gaan jullie maar naar de zolder.

Jip en Janneke gaan naar de zolder. En ze gaan fijn muziek maken. Heel hard.

Het is een heel concert.

En als vader thuiskomt, klimt hij de zoldertrap op. Om naar het concert te luisteren.

Het is prachtig, zegt hij.

En Jip en Janneke zijn trots.

Tekst: Jacques Vriens Tekeningen: Ivo de Weerd

Vriendjesdier

Ik wil als vriend
een luiaard.
We hangen samen heel stil aan een tak.
Onder-ste-boven.
We wachten net zo lang
tot er planten op ons lijf groeien.
Dan hebben we het nooit meer koud.

In Suriname
ging laatst een luiaard
eindelijk
rechtop staan.
Toen zag hij
alles
onder-ste-boven.

Mijn moeder zegt:
„Je bent een luiaard,
omdat je
de trein niet opruimt."
Maar ik wil
dat alle rails
door de kamer blijven liggen.
Ik wil er morgen weer mee spelen.
„Opruimen," zegt moeder,
„Anders vallen de grote mensen erover!"
DAT KAN ME NIKS SCHELEN
De rails blijven liggen.
Alle grote mensen kunnen de boom in.
Ondersteboven

Klotsklotsplonsss kaboemkrrraaakplop

„Man overboord. Er zijn kapers op de kust!'' Bulderende kanonnen en brandende bommen. Gillende zeerovers zwieren door de lucht van het ene schip naar het andere. Wat een zeeslag! Masten, zeilen; de hele ratteplan komt naar beneden.

Tekst: Augusta van Stipriaan-Verburg
Tekening: Monica Maas

Aan de schoonmaak

Petra verveelt zich naar. Ze zit binnen maar wat te hangen terwijl het buiten zulk lekker weer is.
„Ga toch fijn buiten spelen," zegt moeder. „Het is zonde om met dit mooie weer binnen te zitten."
„Ik heb niemand om mee te spelen. Iedereen is weg. Everlientje ook."
„Dan blijf je binnen," zucht moeder. Je kunt best een keer alleen spelen. „Je schetsboek is nog lang niet vol, maak maar eens een mooie tekening voor me."
„Tekenen, tekenen, tekenen, altijd maar tekenen," moppert Petra. „Ik heb geen zin in tekenen. Ik wou liever zwemmen."
„Ja, ik ook wel maar ik heb nu geen tijd. Opa en oma komen en dan wil ik het een beetje netjes hebben. Vind je het misschien leuk om mij te helpen?"
Dàt is een goed idee van moeder! „Wat mag ik dan doen?" vraagt Petra blij.
„Nou, eens even denken. Begin maar met je kamer op te ruimen.
Dat is hard nodig."
Hè bah, daar vindt Petra niets aan. Ze wil liever stofzuigen of zo iets. Dat begrijpt moeder eigenlijk wel. Ze weet al een klusje. „Wil je de raampjes van de schuur zemen? Die zijn in geen twee jaar gedaan. Kun je dat netjes aan de binnen- en de buitenkant?"

Ja! Moeder zal eens zien hoe goed ze dat kan.
Bovenop het keukentrapje staat Petra hevig te boenen. Nou, ze kan wel merken dat die ramen zo'n tijd niet zijn schoon gemaakt; het water in de emmer is om de haverklap zwart. Ze moet de ruiten drie keer afsponsen voor ze ze droog kan maken.
Maar dan glimmen ze ook! Petra vindt het een heerlijk werkje.
Als ze allemaal een beurt hebben gehad haalt ze moeder erbij.
„Tjonge, wat schoon!" prijst moeder. „Ik had het zelf niet beter kunnen doen. Geweldig hoor!"
Petra glimt van trots. „Zal ik nog meer ramen voor je zemen?" zegt ze vrolijk. Ze heeft er nog lang niet genoeg van.
„Nou graag. Als je de ramen van de keukendeur en de voordeur kunt doen dan help je me enorm."
„En ook de ramen van de kamer beneden?"
„Nee laat maar zitten. Die zijn te hoog voor jou, daar kun je niet bij. Ik doe ze zelf wel een keertje."

Petra is weer ijverig aan de gang. Deze ramen gaan veel vlugger want ze zijn niet zo vies. Bovendien heeft Petra een handig maniertje gevonden waardoor het helemaal snel gaat. Weet je hoe?
Ze maakt de ramen niet nat met de spons, nee, ze gooit er gewoon met de emmer een plons water tegenaan en dan droogt ze ze af.
Dat moet ze toch even aan moeder laten zien, dan kan zij het volgende

keer ook zo doen.
Petra holt naar boven. „Mam, kom eens kijken hoe ik het doe. Ik heb een slim maniertje en dat gaat heel snel."
Moeder loopt mee, ze wil wel eens zien wat Petra heeft uitgevonden.
Petra pakt de ijzeren emmer, ze wil een extra grote plons water tegen het keukenraam aan gooien. Ze zwaait de emmer naar achteren, zwiept hem met een flinke zwaai naar voor en... laat hem per ongeluk los zodat hij dwars door de ruit vliegt.
Rinkeldekinkeldekink!!! klinkt het.
In plaats van een schone ruit is het nu een grote troep in de keuken; overal liggen scherven en de emmer ligt in een grote plas op de vloer.
Geschrokken kijkt Petra moeder aan. Dat zul je altijd zien: als ze iets heel goed wil doen gaat het juist dubbel fout.
Moeder schrikt ook. Ze vindt het niet leuk maar toch moet ze wel een beetje lachen.
„Het gaat inderdaad erg snel Peutertje Pech. Deze ruit hoeft in ieder geval nooit meer schoon gemaakt te worden. Handig hoor!"
Petra lacht wat zuur om moeders grapje. Ze begint de scherven op te rapen maar dat vindt moeder griezelig.
„Laat mij de boel straks maar opruimen. Eerst bel ik om een nieuwe ruit."
Nu heeft moeder het nog drukker, bedenkt Petra bedrukt.
Ze wil haar graag helpen en daarom gaat ze toch haar kamer maar opruimen.

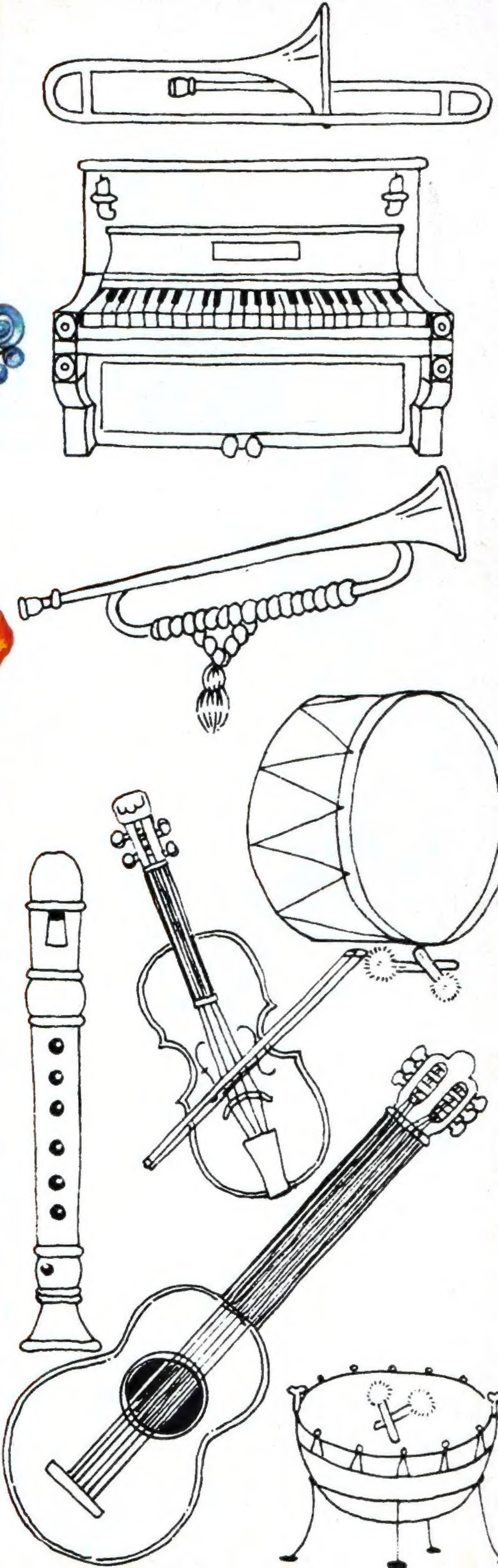
Pret voor tien

„Kijk ze eens blazen, trommelen en tokkelen!" Wat hebben die tien muzikantjes een pret. Samen hebben ze een orkestje. Drie groepjes zie je op de plaat. Met verschillende instrumenten. De vier kinderen links spelen op blaasinstrumenten. Zoals de trompet en de blokfluit. De trommel hoort bij de slaginstrumenten. En de viool noemen we een snaarinstrument. Elk groepje heeft een ander kleurtje. Alles om op te blazen is geel. Alles om mee en op te slaan is rood. De instrumenten met snaren hebben een blauw kleurtje. Op de strook hiernaast zie je een stel instrumenten. Pak een geel, rood en blauw potlood en geef ze dan de goede kleur. In een piano zitten snaren. Het is dus een snaarinstrument. Kleur hem daarom blauw. De rest mag jij doen!

Tekening: Ingrid Bévort

Jan Klaassen vindt de schatkist

Koningin: Zeg kinderen, mijn schatkist is gestolen!
Wat moet ik nu beginnen? Al mijn sieraden zijn weg; mijn armbanden, mijn ringen, mijn oorbellen en mijn gouden diadeem met parels.
Oh... oh... in zie er zo mal uit zonder oorbellen.
Ik voel me net een kerstboom zonder ballen! Oh... oh...!

Koning: Kom maar mijn lieve koninginnetje. Huil maar niet.
Weet je wat, ik zal aan Jan Klaassen zeggen dat hij de schatkist moet zoeken. En degene die hem terugbrengt krijgt een beloning: een zak met goudstukken.
Goed? Zul je dan niet meer huilen?

Katrijn: Hebben jullie het al gehoord, de koningin is haar schatkist kwijt! En weet je wat erin zat? Allemaal glimmende dingetjes en een diadeem met parels. Ik ga ook helpen zoeken, dan win ik misschien de zak met goud en dan koop ik ook een diadeem. Zou me dat niet mooi staan, kinderen?

Boef: *(komt heel stiekem op met de schatkist onder zijn arm)*
Ssst... niks zeggen hoor, kinderen. Zullen jullie me niet verraden?

Jan Klaassen: Mensen, kinderen, vogels, bloemen!!! *(roepend)*
Wie heeft de schatkist gevonden. Als je hem terugbrengt krijg je een beloning!
Hé, wie hebben we daar? Ben jij soms een schatkistendief? Wat heb jij daar onder je arm?

Boef: Oh, niks. Een kist met boterhammen. Ik heb toch altijd zo'n honger onderweg.

Jan Klaassen: Ik vertrouw het niet kinderen! En jullie?
Politie! Politie!

Politie: Wie roept mij daar?
Hé, niets te zien. Zeker verkeerd gehoord.

Jan Klaassen: Houdt de dief!

Politie: Het lijkt net of ik steeds hoor roepen. Ik moet toch mijn oren eens wassen.

Jan Klaassen: Geef hier die kist! Je hebt geluk gehad dat de politie zulke slechte oren heeft.

Boef: Knijp niet zo, ik kan wel stuk!

Koningin: Oh, Jan Klaassen wat fijn. Mijn lieve oorbelletjes weer terug en mijn diadeem!
Kom hier, je hebt een kus verdiend.
En hier is je beloning, een zak met goud voor jou!

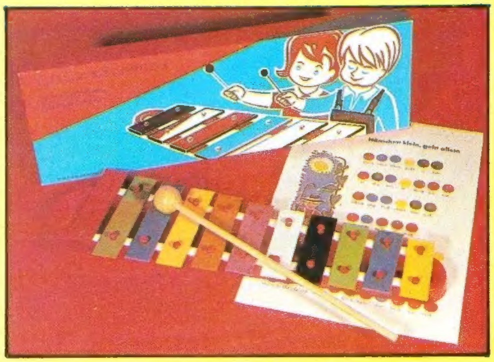
Jan Klaassen: Lieve koningin, hè kinderen.

Katrijn: Hoi, hoi, nu kan ik ook een diadeem kopen met echte parels.
O, wat zal ik deftig zijn!

Jan Klaassen: Zeg kinderen, kunnen jullie die kus nog zien zitten?
Denk maar niet dat ik mijn wang nog was, hoor!

beste ouders

Steeds een toontje hoger

Ieder kind kan muziek maken op dit xylofoontje. De klankplaatjes hebben verschillende kleuren. In het bijgeleverde boekje staan kleurenschema's die, als ze worden nagespeeld, een aardig wijsje opleveren. Te koop in de speelgoedzaak. Prijs: f 8,95.

Rammel-instrumentjes om zelf te maken

Bellenstok

Voor dit instrumentje heeft u verschillende belletjes nodig, een stokje en wat stukjes touw. Het touwtje spant u langs de stok en de belletjes hangt u aan dit touw. Klaar is de bellenstok!

Rammelkoker

Een keukenrol, een boterkuipje en wat kroonkurken vormen samen dit rammelinstrument. De keukenrol wordt eerst met stukjes papier beplakt. Daarna bevestigt u het boterkuipje en de kroonkurken met een touwtje aan de koker.

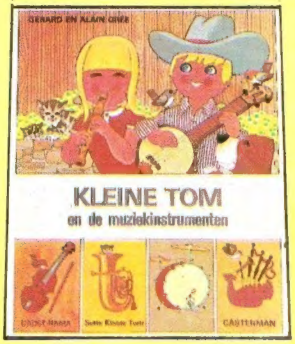
DAAR ZIT MUZIEK IN

Prijs: f 15,95.

Luisteren en zingen

Als uw kleuter wel eens naar het radioprogramma „Lawaaipapegaai" heeft geluisterd, dan zal hij zeker de liedjes en verhaaltjes van deze langspeelplaat herkennen. De muziek is van Joop Stokkermans en de tekeningen op de hoes zijn van Wieteke van Dort.

Alle muziekinstrumenten op een rij

In het boekje „Kleine Tom en de muziekinstrumenten" leert het kind door middel van raadsels en spelletjes allerlei muziekbegrippen kennen. Zelfs het eerste begin van de notenbalk wordt in dit boekje zeer duidelijk uitgelegd. Uitgeverij Casterman. prijs: f 4,95.

Volgende week in Kleutertje Knutsel

HUISMUIZEN SPEL

Dit spel kan met het hele gezin gespeeld worden. U heeft alleen twee dobbelstenen nodig en een flink aantal knopen. Hóe het gespeeld wordt leest u in Kleutertje Knutsel van volgende week.

bobo Nr. 22 – 1 juni 1979

Een uitgave van Oberon B.V., postbus 6003, 2001 HA Haarlem, telefoon 023-339040.
Abonnementsprijs: ƒ 1,15 per week of ƒ 14,95 per kwartaal (13 weken). Losse nummers: ƒ 1,30. België: prijs per nummer 21 Fr.
Abonnementsopgaven: Schrijf naar Bobo, antwoordnummer 374, 2000 VE Haarlem of bel 023-31 94 20.
Betalingswijze: Abonnees krijgen een stortings-acceptgirokaart toegestuurd. Wie het blad via de bladenman ontvangt, kan de betaling ook contant met hem regelen.
Inlichtingen en klachten voor Postabonnees: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., Postbus 299, 2000 AG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Inlichtingen en klachten voor abonnees via de bladenman/wederverkoper: U kunt zich van maandag t/m vrijdag van 09.00-16.30 uur wenden tot Medianet B.V., postbus 6298, 2001 HG Haarlem, telefoon 023-31 94 20.
Adreswijzigingen: Drie weken tevoren opgeven aan de bladenman of bij Medianet B.V.
Verdeler voor België: N.V. Tijdschriften Uitgevers Mij., Jan Blockxstraat 7, 2000 Antwerpen, telefoon 031-382380. Postrekening nr. 000.0083405.82. Prijs per nummer 21 Fr., Tevens verkrijgbaar bij uw weekbladverkoper en in de boek- en dagbladhandel.

De oude kleermaker

door Beatrix Potter

Er was eens een arme, oude kleermaker die een vest voor de burgemeester moest maken. Prachtige kleren, helemaal geborduurd met bloemetjes, want de burgemeester ging trouwen.
De kleermaker knipte en naaide van de vroege morgen tot de late avond om de kleren op tijd klaar te krijgen. Hij was een vriendelijk man en als hij 's middags zijn boterham opat, liet hij altijd een korstje over voor de muizen.

Nu gebeurde het dat de kleermaker ziek werd. Hij lag in bed, rilde van de koorts en kon geen naald vasthouden. „O,o,o, wat erg toch," kreunde de kleermaker. „Over drie dagen trouwt de burgemeester en dan moeten de kleren klaar zijn, hoe moet dat nu toch?"
Ja, hoe moest dat? – De muizen wisten er raad op. „De kleermaker is altijd zo vriendelijk voor ons, nu zullen wij hem helpen," zeiden ze tegen elkaar.
Ze naaiden en borduurden dat het een lieve lust was, en toen de kleermaker na drie dagen beter was, waren de kleren klaar!

Naverteld door Heleen Kernkamp-Biegel